

Súd: Okresný súd Pezinok
Spisová značka: 9C/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1712220795
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Gajerová
ECLI: ECLI:SK:OSPK:2014:1712220795.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Pezinok samosudkyňou JUDr. Zuzanou Gajerovou v právnej veci navrhovateľa : Orange Slovensko, a.s., Metodova 8, 821 08 Bratislava, IČO 35 697 270, proti odporcovi : Y. N., F. U. C. XXX, o zaplatenie 274,53 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Odporca je povinný zaplatiť navrhovateľovi sumu 73,53 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne zo sumy 73,53 eur, od 29.4.2011 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Súd návrh v časti o zaplatenie 201 eur s príslušenstvom zamieťa.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Návrhom doručeným súdu dňa 05.12.2012 sa navrhovateľ domáhal proti odporcovi zaplatenia sumy 274,53 eur s príslušenstvom a náhrady trov konania. Na zdôvodnenie svojho nároku uviedol, že s odporcom uzavrel dňa 04.6.2010 zmluvu o pripojení č. E. toho istého dňa dodatok k zmluve. V zmysle predmetnej zmluvy o pripojení žalobca vypožičal odporcovi 1 kus SIM karty, ktorá umožňuje využívať telekomunikačné služby. V zmysle uzavretého dodatku odpredal navrhovateľ odporcovi mobilný telefón za kúpnu cenu 0,03 euro.

Navrhovateľ ďalej uviedol, že odporca riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období od 10/2010-03/2011, čím porušil zmluvné povinnosti.

Navrhovateľ v písomnom podaní uviedol, že v konaní žiada priznať sumu 73,53 eur za neuhradené služby a sumu 201 eur z titulu náhrady škody, ktorá mu vznikla za odpredaný mobilný telefón. Uviedol, že uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, to znamená, že predstavuje škodu, ktorú odporca spôsobil tým, že získal mobilný telefón za cenu zvýhodnenú oproti cene trhovej tým, že podpisom dodatku sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Odporca sa k návrhu, ktorá mu bola doručená dňa 06.12.2013, písomne nevyjadril.

Súd vykonal vo veci dokazovanie zmluvou o pripojení zo dňa 04.6.2010 a jej dodatku, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, faktúrou č. XXXXXXXXXXXX, všeobecnými podmienkami poskytovania verejných telekomunikačných služieb, pokusom o pokonávkur a zistil nasledovný skutkový stav.

Navrhovateľ uzavrel s odporcom dňa 04.06.2010 zmluvu o pripojení č. E., ktorej neoddeliteľnou súčasťou sú Všeobecné zmluvné podmienky a dňa 04.8.2010 dodatok k tejto zmluve.

Odporca riadne a včas nezaplatil žalobcovi cenu za poskytnutie služieb za obdobie od 10/2010 do 03/2011, čím porušil zmluvné povinnosti v zmysle vyššie uvedenej zmluvy. Navrhovateľ preto pokusom o pokonávku zo dňa 14.04.2011 oznámil odporcovi sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Odporca na pokus o pokonávku nereagoval ani čiastočnou úhradou.

Podľa § 488 Občianskeho zákonníka je záväzkovým vzťahom právny vzťah, z ktorého veriteľovi vzniká právo na plnenie (požadávka) od dlžníka a dlžníkovi vzniká povinnosť plniť záväzok.

Podľa § 491 ods. 1 Občianskeho zákonníka záväzky vznikajú najmä zo zmlúv týmto zákonom upravených, môžu však vznikáť aj z iných zmlúv zákonom neupravených (§ 51) a zo zmiešaných zmlúv obsahujúcich prvky rôznych zmlúv.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z.z. o elektronických komunikáciách zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 42 ods. 1 písm. a) zákona č. 610/2003 Z.z. podnik má právo na zaplatenie ceny za poskytnutú verejnú službu podľa tarify, ak jej vyúčtovanie doručil účastníkovi najneskôr do troch mesiacov od posledného dňa zúčtovacieho obdobia; to neplatí pri vyúčtovaní predplatených služieb.

Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka je výška úrokov z omeškania o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba v Európskej centrálnej banke platná k prvému dňu omeškania splnením peňažného dlhu.

Z vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že medzi navrhovateľom a odporcom bola uzatvorená nepomenovaná zmluva v zmysle § 51 Občianskeho zákonníka, na základe ktorej sa navrhovateľ zaviazal poskytovať odporcovi telekomunikačné služby. Súčasne s touto zmluvou uzavreli účastníci aj dodatok, na základe ktorého vznikol navrhovateľovi záväzok zabezpečiť odporcovi predaj zľavneného mobilného telefónu za kúpnu cenu 1 euro a záväzok odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu po dobu 24 mesiacov. Odporca napriek využívaniu služieb žalobcu neuhradil faktúry za mesačné poplatky za služby.

Vzhľadom na skutočnosť, že odporca porušil svoju povinnosť platiť za poskytnuté služby, na ktorú sa v zmluve zaviazal, súd návrhu navrhovateľa čiastočne vyhovel a uložil odporcovi povinnosť zaplatiť sumu 73,53 eur za neuhradené služby. Navrhovateľ žiadal priznať úroky z omeškania v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., a preto súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi dlžnú sumu spolu s 9,25 % ročným úrokom z omeškania od 29.04.2011, kedy odporcovi j uplynula lehota na dodatočné plnenie v zmysle pokusu o pokonávku zo dňa 14.04.2011.

Pokiaľ ide o nárok na zaplatenie sumy 201 eur označenej ako náhrada škody, súd uvádza, že navrhovateľ po tom, ako sú mu zamietané žaloby o zaplatenie zmluvnej pokuty z dôvodu, že i) predmetné ustanovenie (o dojednanej zmluvnej pokute) bolo vyhlásené za neprípustné pre jeho neprijateľnosť, ii) vzhľadom na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co 91/2011 je tu daná podľa § 53a Občianskeho zákonníka povinnosť žalobcu zdržať sa ďalšieho uplatňovania nárokov na zaplatenie týchto zmluvných pokút, iii) je daná viazanosť ostatných súdov vyhlásením zmluvnej pokuty za neprijateľnú, pristúpil k zmene svojej procesnej aktivity tak, že už nepožaduje zaplatenie zmluvnej pokuty, ale náhradu škody vo výške rovnajúcej sa rozdielu medzi predajnou cenou odpredaného mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. V prejednávanej veci je tento rozdiel 201 eur a navrhovateľ ho považuje za škodu vzniknutú porušením povinností žalovanej.

Navrhovateľ poukazuje na článok III bod 3.7 dodatku, podľa ktorého "účastník vyhlasuje, že si je vedomý, že mobilný telefónny je mu predávaný za cenu uvedenú v článku 1 bode 1.2 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou mobilného telefónu a v zmysle tohto dodatku poskytnutou zľavou zo spotrebiteľskej ceny len z toho dôvodu, že sa účastník zaviazal užívať služby poskytované mu prostredníctvom SIM karty v zmysle ustanovení tohto dodatku po dobu dohodnutú v tomto dodatku, pričom nedodržanie tohto záväzku (konkrétne záväzkov uvedených v článku 2 v bode 2.2, 2.3 alebo 2.4) vzhľadom na výšku zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu, ako aj prípadný obsah prílohy č. 1 dodatku, by spôsobilo, že podniku vznikla škoda (minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu)".

Zo skutkového vymedzenia nároku navrhovateľa na náhradu škody vyplýva, že tohto sa domáha z dôvodu porušenia povinnosti odporcu zotrvať v zmluvnom vzťahu s ním po dobu minimálne 24 mesiacov. Takto skutkovo vymedzený nárok na náhradu škody je potrebné právne posudzovať podľa § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého predpokladom vzniku tzv. všeobecnej občianskoprávnej zodpovednosti je:

1. protiprávny úkon,
2. spôsobenie škody,
3. príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou,
4. zavinenie.

Občianskoprávna zodpovednosť za škodu môže vzniknúť z porušenia zmluvných alebo iných záväzkových povinností (zmluvná alebo záväzková zodpovednosť) a môže tiež vzniknúť z porušenia iných zákonom uložených povinností (mimozáväzková zodpovednosť). Pre vznik zodpovednosti za škodu je nevyhnutné kumulatívne splnenie všetkých vyššie uvedených predpokladov. Pri neexistencii čo len jedného z nich zodpovednosť za škodu nie je daná.

V prejednávanej veci navrhovateľ neunesol dôkazné bremeno a nepreukázal splnenie prvého predpokladu, a to protiprávny úkon odporcu. Vychádzajúc zo skutkového vymedzenia návrhu na začatie konania, navrhovateľ nepreukázal, že odporca v zmluvnom vzťahu nezotrvala po dobu 24 mesiacov. Pri tomto závere súd vychádzal z toho, že spôsob ukončenia zmluvy o pripojení je uvedený v článku 4 (Doba platnosti a ukončenie zmluvy) Všeobecných podmienok poskytovania verejných elektronických komunikačných služieb, ktoré sú súčasťou zmluvy. Podľa bodu 4.1 týchto všeobecných podmienok platnosť zmluvy zaniká a) dohodou zmluvných strán, b) odstúpením od zmluvy, c) výpoveďou zmluvy, d) smrťou alebo zánikom účastníka.

Podľa článku 2 bodu 2.1 Všeobecných podmienok (Zmluva o pripojení. Aktivácia služieb) - spoločnosť poskytuje služby na základe zmluvy uzatvorenej v písomnej podobe. Podľa článku 2 bodu 2.6 Všeobecných podmienok je zmluva uzatvorená dňom jej podpísania.

V tejto súvislosti súd poukazuje na § 40 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého písomne uzavretá dohoda sa môže zmeniť alebo zrušiť iba písomne. V prejednávanej veci žalobca písomné ukončenie písomne uzavretej zmluvy o pripojení nepreukázal. Vzhľadom na uvedené je nutné konštatovať, že platné ukončenie zmluvy s odporcom preukázané nebolo, čím nie je daný prvý predpoklad vzniku občianskoprávnej zodpovednosti.

Pokiaľ sa jedná o druhý predpoklad vzniku občianskoprávnej zodpovednosti - vznik škody, k tomu súdu poukazuje na § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sa uhrádza skutočná škoda a to, čo poškodenému ušlo (ušlý zisk).

Občiansky zákonník nedefinuje pojem skutočnej škody a ušlého zisku. Škoda sa chápe ako ujma, ktorá nastala v majetkovej sfére poškodeného a je objektívne vyjadriteľná všeobecným ekvivalentom, t.j. peniazmi, a je teda napravitel'ná poskytnutím majetkového plnenia, predovšetkým poskytnutím peňazí, ak nedochádza k naturálnej reštitúcii. Skutočnou škodou sa rozumie ujma spočívajúca v zmenšení majetkového stavu poškodeného a reprezentujúca majetkové hodnoty, ktoré bolo nutné vynaložiť, aby došlo k uvedeniu veci do predchádzajúceho stavu. Ušlým ziskom je ujma spočívajúca v tom, že u

poškodeného nedôjde v dôsledku škodnej udalosti k rozmnoženiu majetkových hodnôt, aj keď sa to dalo očakávať s ohľadom na pravidelný beh vecí.

Podľa tvrdenia navrhovateľa škoda mu vznikla ako rozdiel medzi trhovou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou. Aj keby bol splnený zo strany odporcu predpoklad protiprávneho úkonu, k uvedenej škode (napriek deklarácii uvedenej v bode 3.7 dodatku) by nedošlo. Podľa názoru súdu za škodu nemožno považovať to, že v rámci ofenzívnej obchodnej politiky žalobcu, tento predáva mobilné telefóny za nižšiu ako skutočnú cenu. Účel sledovaný navrhovateľom bolo možné dosiahnuť iným spôsobom (napríklad podmienením právneho úkonu). Rozdiel medzi skutočnou a akciovou cenou mobilného telefónu tak nie je následkom protiprávneho úkonu odporcu, ale výsledkom zmluvného konsenzu medzi navrhovateľom a odporcom. Tento zmluvný konsenzus nemôže byť zo strany navrhovateľa deklarovaný prehodnotením jeho rozhodnutia, ak sa nesplnia očakávania, ktoré do zmluvného vzťahu s odporcom vkladal. K protiprávnemu zmenšeniu majetku odporcom tak nedošlo, pretože tento za mobilný telefón obdržal dojednanú kúpnu cenu.

S vyššie uvedeným záverom je spojené zároveň nesplnenie tretieho predpokladu pre vznik občianskoprávnej zodpovednosti, pretože v prípade preukázania zavineného nezotrvania žalovaného v zmluvnom záväzku po určitú dobu, dôvodom tvrdeného zmenšenia majetku žalobcu (ako uplatnenej škody) by nebol tento protiprávny úkon, ale kúpna zmluva s odporcom s obdržaním dojedanej kúpnej ceny.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti súd navrhovateľa v časti o zaplatenie sumy 201 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,25% ročne od 29.4.2011 do zaplatenia zamietol.

O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého k mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo. Úspech navrhovateľa v konaní bol v pomerne menšej časti a preto mu súd náhradu trov konania nepriznal, s poukazom na to, že v zamietajúcej- väčšej časti, bol nárok podaný nedôvodne.

Poučenie:

Poučenie: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Pezinok, trojmo.

V odvolaní je potrebné popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstoí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2 O.s.p.).

Podľa § 205 ods. 3 O.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (§ 251 ods. 1 O.s.p.).